Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 417/85
av den 19 december 1984
om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på grupper av specialiseringsavtal

(EGT L 53, 22.2.1985, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EEG) nr 151/93 av den 23 december 1992	L 21	8	29.1.1993
►**M2**	Kommissionens förordning (EG) nr 2236/97 av den 10 november 1997	L 306	12	11.11.1997

Ändrad genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Spanien och Portugal (*)	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995

(*) Denna rättsakt finns inte publicerad på svenska.

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 417/85

av den 19 december 1984

om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på grupper av specialiseringsavtal

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2821/71 av den 20 december 1971 om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden ([1]), i dess lydelse enligt Greklands anslutningsakt, särskilt artikel 1 i denna,

efter att ha offentliggjort ett utkast till denna förordning ([2]),

efter samråd med den rådgivande kommittén för kartelloch monopolfrågor, och

med beaktande av följande:

1) Enligt förordning (EEG) nr 2821/71 har kommissionen befogenhet att genom förordning tillämpa fördragets artikel 85.3 på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden som omfattas av artikel 85.1 och som avser specialisering, inklusive avtal som är nödvändiga för att åstadkomma specialisering.

2) Avtal om specialisering inom nuvarande eller framtida produktion kan omfattas av artikel 85.1.

3) Avtal om specialisering inom produktionen bidrar i allmänhet till att förbättra produktionen eller distributionen av varor, eftersom de berörda företagen kan koncentrera sig på tillverkning av vissa varor och följaktligen arbeta mera effektivt och erbjuda varorna till lägre priser. Med en effektiv konkurrens kommer konsumenterna troligen att få en skälig andel av de uppnådda fördelarna.

4) Dessa fördelar kan uppnås både genom avtal enligt vilka varje part avstår från att tillverka vissa varor till förmån för en annan part och avtal enligt vilka parterna förbinder sig att endast gemensamt tillverka eller låta tillverka vissa varor.

5) I förordningen skall anges vilka konkurrensbegränsningar som specialiseringsavtal får innehålla. De konkurrensbegränsningar som är tillåtna enligt förordningen är i förening med en ömsesidig skyldighet att avstå från tillverkning i regel nödvändiga för att sådana avtal skall kunna ingås och fullföljas. Dessa begränsningar är därför i allmänhet nödvändiga för att de deltagande företagen och konsumenterna skall uppnå de eftersträvade fördelarna. Det kan överlåtas åt avtalsparterna att bestämma vilka av dessa bestämmelser de vill ta med i sina avtal.

6) Undantaget skall inskränkas till avtal som inte gör det möjligt att sätta konkurrensen ur spel beträffande en betydande del av varorna i fråga. Förordningen skall därför endast gälla så länge de deltagande företagens marknadsandel och omsättning inte överstiger en viss gräns.

7) Företag vars omsättning överstiger den gräns som fastställs i förordningen bör emellertid erbjudas en förenklad procedur för att uppnå den rättssäkerhet som gruppundantaget innebär. Denna procedur bör samtidigt tillåta kommissionen att utöva en effektiv övervakning och förenkla dess administration av sådana avtal.

([1]) EGT nr L 285, 29.12.1971, s. 46.
([2]) EGT nr C 211, 11.8.1984, s. 2.

▼B

8) För att underlätta ingåendet av långfristiga specialiseringsavtal, som kan påverka de deltagande företagens struktur, bör förordningens giltighetstid bestämmas till 13 år. Om det inom denna tidsperiod sker väsentliga ändringar i de förhållanden på grundval av vilka förordningen har utfärdats, skall kommissionen vidta de ändringar som behövs.

9) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som automatiskt är undantagna enligt denna förordning behöver inte anmälas. Företag får dock i ett enskilt fall begära ett beslut enligt rådets förordning nr 17 ([1]) i dess lydelse enligt Greklands anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt fördragets artikel 85.3 och på de villkor som föreskrivs i denna förordning förklaras att fördragets artikel 85.1 inte gäller specialiseringsavtal enligt vilka företag under avtalstiden åtar sig ömsesidiga skyldigheter

a) att avstå från att tillverka eller låta tillverka vissa varor och att överlåta åt andra parter att tillverka eller låta tillverka dessa varor, eller

b) att endast gemensamt tillverka eller låta tillverka vissa varor.

Artikel 2

1. ►M1 Artikel 1 skall också tillämpas på följande konkurrensbegränsningar: ◄

a) skyldigheten att inte med tredje man ingå specialiseringsavtal som avser varor som är identiska eller som på grund av sina egenskaper, pris och tilltänkta användning av konsumenterna betraktas som likartade,

b) skyldigheten att köpa de varor som är föremål för specialisering uteslutande från en annan avtalspart, ett gemensamt företag eller ett företag åt vilket parterna gemensamt har överlåtit sin tillverkning, såvida inte varorna kan köpas på fördelaktigare villkor på annat håll och den andra parten, det gemensamma företaget eller det företag åt vilket tillverkningen har överlåtits inte kan erbjuda samma villkor,

▼M1

c) skyldigheten att till de övriga parterna upplåta ensamrätten att inom hela den gemensamma marknaden eller en avgränsad del av den distribuera de varor som är föremål för specialisering, förutsatt att mellanhänder och konsumenter också kan få tillgång till varorna från andra leverantörer och att parterna inte försvårar för mellanhänder och konsumenter att få tillgång till varorna.

d) skyldigheten att till en av parterna upplåta ensamrätten att distribuera de varor som är föremål för specialisering, under förutsättning att parten inte distribuerar ett utomstående företags varor som konkurrerar med de varor som omfattas av avtalet,

e) skyldigheten att till ett gemensamt företag eller ett utomstående företag upplåta ensamrätten att distribuera de varor som är föremål för specialisering, under förutsättning att det gemensamma företaget eller det utomstående företaget inte tillverkar eller distribuerar varor som konkurrerar med de varor som omfattas av avtalet,

f) skyldigheten att till ett gemensamt företag eller ett utomstående företag som inte tillverkar eller distribuerar varor som konkurrerar med de varor som omfattas av avtalet upplåta ensamrätten till distribution inom hela den gemensamma marknaden eller en avgränsad del av den av de varor som är föremål för specialisering, förutsatt att

([1]) EGT nr 13, 21.2.1962, s. 204/62.

▼M1

användare och mellanhänder också kan köpa varorna från andra leverantörer och att varken parterna eller de gemensamma företagen eller de utomstående företagen som har ensamrätt till distribution av varorna försvårar för mellanhänder eller konsumenter att få tillgång till de varor som omfattas av avtalet.

▼B

2. Artikel 1 gäller även om parterna åtar sig sådana skyldigheter som avses i punkt 1 men med mindre räckvidd än som är tillåtet enligt samma punkt.

▼M1

2a. Artikel 1 skall inte tillämpas om andra konkurrensbegränsningar än de som anges i punkterna 1 och 2 åläggs parterna genom avtal, beslut eller samordnat förfarande.

▼B

3. Artikel 1 gäller oavsett om någon av bl.a. följande skyldigheter åläggs:

a) Skyldigheten att till de övriga parterna leverera de varor som är föremål för specialisering och att därvid iaktta vissa minimikrav beträffande kvalitet.

b) Skyldigheten att lagerföra minimikvantiteter av de varor som är föremål för specialisering och av reservdelar till dessa.

c) Skyldigheten att erbjuda kund- och garantiservice för de varor som är föremål för specialisering.

▼M1

Artikel 3

1. Artikel 1 gäller endast om

a) de varor som är föremål för specialisering tillsammans med de deltagande företagens andra varor som på grund av sina egenskaper, sitt pris och sin tilltänkta användning av konsumenterna betraktas som likartade inte svarar för mer än 20 % av marknaden för sådana varor inom den gemensamma marknaden eller en betydande del av den,

och

b) alla de deltagande företagens sammanlagda årsomsättning inte överstiger 1 000 miljoner ecu.

2. Om distribution av de varor som är föremål för specialisering enligt artikel 2.1 d, e eller f överlåts till en av parterna, ett gemensamt företag, ett utomstående företag eller flera än ett gemensamt företag eller utomstående företag, skall artikel 1 gälla endast om

a) de varor som är föremål för specialisering tillsammans med de deltagande företagens andra varor som på grund av sina egenskaper, sitt pris och sin tilltänkta användning av konsumenterna betraktas som likartade inte svarar för mer än 10 % av marknaden för sådana varor inom den gemensamma marknaden eller en betydande del av den,

och

b) alla de deltagande företagens sammanlagda årsomsättning inte överstiger 1 000 ecu.

3. Artikel 1 skall fortsätta att gälla om den marknadsandel och den omsättning som anges i punkterna 1 och 2 under två på varandra följande räkenskapsår överskrids med högst en tiondel.

4. Överskrids också de gränser som anges i punkt 3, skall artikel 1 fortsätta att gälla under en tid av sex månader efter utgången av det räkenskapsår under vilket gränserna överskreds.

▼B

Artikel 4

1. Undantaget enligt artikel 1 gäller även avtal i vilka företag vars sammanlagda omsättning överskrider de gränser som anges i ►M1 artikel 3.1 b, 3.2 b och 3.3 ◄ deltar, under förutsättning att

▼B

dessa avtal anmäls till kommissionen enligt bestämmelserna i kommissionens förordning nr 27 ([1]) och att kommissionen inte inom en tidsfrist på sex månader gör någon invändning mot undantaget.

2. Sexmånadersfristen skall löpa från och med den dag när anmälan inkommer till kommissionen. Om anmälan skickas med rekommenderat brev, skall fristen dock löpa från den dag som framgår av avsändningsortens poststämpel.

3. Punkt 1 gäller endast om

a) denna artikel uttryckligen åberopas i anmälan eller ett meddelande som bifogas den, och

b) de uppgifter som lämnas genom anmälan är fullständiga och korrekta.

4. Bestämmelserna i punkt 1 kan åberopas i fråga om avtal som anmäls innan denna förordning träder i kraft genom ett meddelande till kommissionen med uttrycklig hänvisning till denna artikel och till anmälan. Punkterna 2 och 3 b skall också tillämpas.

5. Kommissionen kan göra invändning mot undantaget. Den skall invända mot undantaget om den mottar en begäran om detta från en medlemsstat inom tre månader efter det att en anmälan enligt punkt 1 eller ett meddelande enligt punkt 4 har skickats till medlemsstaten. Denna begäran skall vara motiverad med hänsyn till fördragets konkurrensregler.

6. Kommissionen kan när som helst ta tillbaka sin invändning mot undantaget. Om invändningen gjordes på begäran av en medlemsstat och denna begäran vidhålls, kan den dock tas tillbaka endast efter samråd med Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor.

7. Om invändningen tas tillbaka därför att de berörda företagen har visat att villkoren i artikel 85.3 är uppfyllda, gäller undantaget från och med anmälningsdagen.

8. Om invändningen tas tillbaka därför att de berörda företagen har ändrat avtalet så att villkoren i artikel 85.3 är uppfyllda, gäller undantaget från och med den tidpunkt när ändringen träder i kraft.

9. Om kommissionen gör invändning mot undantaget och invändningen inte tas tillbaka, får anmälan de verkningar som föreskrivs i förordning nr 17.

Artikel 5

1. Upplysningar som har inhämtats med stöd av artikel 4 skall endast användas för de ändamål som anges i denna förordning.

2. Kommissionen och medlemsstaternas myndigheter samt deras tjänstemän och övriga anställda skall inte röja sådana upplysningar som de har inhämtat med stöd av denna förordning och som är av sådant slag att de omfattas av sekretess.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall inte utgöra hinder för offentliggörande av allmän information eller undersökningar som inte innehåller uppgifter om enskilda företag eller företagssammanslutningar.

Artikel 6

Beräkningen av den totala årsomsättningen enligt artikel 3.1 b ►M1 och 2 b ◄ skall baseras på den sammanlagda omsättning som de deltagande företagen under det senaste räkenskapsåret har uppnått för alla varor och tjänster exklusive skatter. Därvid skall bortses från försäljningen mellan de deltagande företagen eller mellan dessa företag och ett tredje företag åt vilket tillverkningen ►M1 eller försäljning ◄ gemensamt har överlåtits.

([1]) EGT nr 35, 10.5.1962, s.1118/62.

▼B

Artikel 7

1. ►M1 *Med deltagande företag avses* i artikel 3.1 och 3.2 och artikel 6. ◄

a) företag som är parter i avtalet,

b) företag i vilka en avtalspart direkt eller indirekt

— äger mer än hälften av kapital- eller rörelsetillgångarna,

— kan utse minst hälften av ledamöterna i styrelsen,

— kan utse minst hälften av ledamöterna i styrelsen, direktionen eller organ som rättsligt företräder företaget, eller

— har rätt att leda verksamheten,

c) företag som direkt eller indirekt gentemot en avtalspart har de rättigheter eller befogenheter som anges i b,

d) företag gentemot vilka ett företag som avses i c direkt eller indirekt har de rättigheter eller befogenheter som anges i b.

2. Företag i vilka de företag som avses i punkt 1 a-d direkt eller indirekt gemensamt har de rättigheter eller befogenheter som anges i punkt 1 b skall också anses vara deltagande företag.

Artikel 8

Kommissionen kan enligt artikel 7 i förordning (EEG) nr 2821/71 bestämma att denna förordning inte skall tillämpas, om den i ett visst fall konstaterar att ett avtal som är undantaget enligt denna förordning ändå har verkningar som är oförenliga med de villkor som anges i fördragets artikel 85.3, och särskilt om

a) avtalet inte leder till betydande rationaliseringsvinster eller konsumenterna inte får en skälig andel av de uppnådda fördelarna, eller

b) de varor som är föremål för specialisering inte inom den gemensamma marknaden eller en betydande del av den är utsatta för en effektiv konkurrens från varor som är identiska eller som på grund av sina egenskaper, pris och tilltänkta användning av konsumenterna betraktas som likartade.

Artikel 9

Denna förordning skall också tillämpas på beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden.

▼A1

Artikel 9a

Förbudet i artikel 85.1 i fördraget gäller inte de specialiseringsavtal som gällde på dagen för Spaniens och Portugals anslutning och som på grund av anslutningen faller under tillämpningsområdet för artikel 85.1, såvida dessa avtal före den 1 juli 1986 ändras så att de uppfyller villkoren i denna förordning.

▼A2

När det gäller avtal som omfattas av fördragets artikel 85 på grund av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning, skall föregående stycke tillämpas med den avvikelsen att dagen för anslutningen och den dag som infaller sex månader efter dagen för anslutningen skall vara relevanta tidpunkter. Det här stycket gäller dock inte avtal som vid anslutningen redan omfattas av artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

▼B

Artikel 10

1. Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1985. Den gäller till och med ►M2 31 december 2000 ◄.

2. Kommissionens förordning (EEG) nr 3604/82 ([1]) upphävs härmed.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) EGT nr L 376, 31.12.1982, s. 33.